

Standpunkt. Den gamle Lov tilsagde 45,000 Kr. aarlig til Støtte af denne Sag. Det er nu forandret til 25,000 Kr., men Betingelsen for at yde dette Tilskud er, at der fra anden Side, som Ministeren sagde, gives et lignende Tilskud. Jeg savner imidlertid i Loven bestemte Regler for, af hvem og hvorledes Pengene skulle forvaltes. Jeg tør sige, at jeg tror ikke, at man skal komme til at savne Tilskud, naar blot der bliver henvist til, af hvem og hvorledes Pengene skulle forvaltes, og under hvis Ledelse det skal foregaa. Det er en saa betydelig og stor Sag, at jeg tror, at man ikke vil vige tilbage for at tilskyde de fordrede Beløb, naar blot der var Regler for, i hvis Haand Sagens Ledelse skal ligge. Med Hensyn til Tilskuddene, man giver paa andre Omraader, er der henvist til Landboforeningerne som dem, under hvis Styrelse Uddelingen skal foregaa, selvfølgelig med Iagttagelse af de Regler, der ere foreskrevne fra Landbrugsministeriets Side. Jeg tillader mig ogsaa at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt.

Den ærede sidste Taler rørte dernæst ved Spørgsmaalet om Udgivelse af Stambøger, som findes nævnt under C. Nr. 10. Jeg maa sige som det ærede Medlem, at jeg tror, at det er en af de Sager, der have en ret væsentlig Betydning. Hvis man lægger Mærke til, hvad der foregaa i andre Lande, specielt i det Land, som er vor Læremester med Hensyn til Stambogsførselen, og som har været det gennem hundrede Aar, nemlig England, vil man se, at man der ofrer betydelige Summer netop derpaa. Det er oplysende for Slægten, der kommer, og det er oplysende for dem, der have med Husdyravl at gøre, at de netop have en saa god Vejledning, som der overhovedet kan faas. Derfor mener jeg, at de 10,000 Kr. er et saa lille Beløb, at det sikkert bør forhøjes til 20,000, saaledes som det var foreslaaet. Jeg skal henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, at denne Bevilling bliver forhøjet, i alt Fald til 15,000 Kr. Med 15,000 Kr. tror jeg, at man vil være i Stand til paa nogenlunde god Maade at løse denne Opgave.

Det ærede Medlem nævnedes ogsaa Post 12 b. om de 5,000 Kr. til Fremme af Gede- og Fjerkraavl. I den tidligere Lov af 23. Maj 1902 var der jo sat et Beløb af samme Størrelse til Faareavl. Nu forandrer man det paa en Gang til Gede- og Fjerkraavl, og vel kan jeg ligesom det ærede Medlem erkende, at Gede- og Fjer-

kraavl kan have sin Betydning, men jeg synes ikke, at det er heldigt, at man nu slyder Faarene ud og sætter Geder og Fjerkra i Stedet. Ogsaa dette Spørgsmaal tillader jeg mig at henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, saaledes at man i alt Fald under Nr. 12, naar man nu endelig vil have Geder og Fjerkra med, ogsaa tager Faarene med, saa kan jo Ministeriet dele Beløbet, saaledes som det finder formaalstjenligt.

Jeg har dernæst til de enkelte Paragraffer et Par Bemærkninger at gøre. Der er først § 3. Ligesom den sidste ærede Taler maa jeg sige, at jeg tror ogsaa, at Regeringsforslaget med Hensyn til de unge Hopper ved Skuerne var mere rigtigt end det, som Lovforslaget nu indeholder. Lovforslaget nævner 2- og 3-aarige Hopper, men jeg tror, at det skulde være 2—4-aarige Hopper. Men saa er der udeladt de unge Hingste. Med Hensyn til de unge Hopper maa jeg føje til, at det sikkert nok maa siges, at de forældede Dyr ikke kunne ventes benyttede til Avl i 4 Aars Alderen, og derfor bør man tage dem med. Grunden til, at man præmierer, er jo ikke den, at man vil give et Beløb til vedkommende Ejer af Dyret, men derimod den, at man vil give Oplysning til den Befolkning, som maaske staar famlende overfor Avlen, og for at man kan lære Befolkningen, hvorledes et godt Avlsdyr ser ud. Derfor paahænger man Præmieskiltene, og derfor giver man Beløbene, men ikke for at gavne Ejeren af et saadant Dyr paa anden Maade, end at man vejleder ham om, at han har et godt Dyr, som han skal bevare, hvis han ønsker at bruge det til Avl.

Med Hensyn til de unge Hingste, som ere udgaaede af Lovforslaget, og som vare medtagne i den ældre Lov som 2—3-aarige Hingste, tror jeg ogsaa, at det er en Fejl, at man har udskudt dem. Jeg tror ikke, at man bør gøre det, fordi der er visse Egne her i Landet, betydelige Dele af Landet, hvor man slet ikke holder disse store fælles Ungskuer, og naar man ikke gør det, saa komme de unge Dyr af den Art slet ikke frem og komme ikke til Befolkningens Kundskab, og derfor tror jeg, at der bør staa i Lovforslaget, at 2- og 3-aarige Hingste ogsaa kunne præmieres ved Landboforeningernes Skuer.

Der er dernæst et andet Punkt, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem, som nu satte sig. Det vedrører samme Paragraf, hvor der staar om Samlinger, at til en Samling kræves mindst 3 Stykker,